

תשורה

כינוס השלוחים

לונג איילנד

נוא יארק

כ"ג מנחם אב ה'תשפ"א

Dix Hills, New York

פתיחה

ממכתב להרב אברהם פאריז (י"א אייר תשי"ד – אגרות קודש חלק ט אגרת ב'תרמז):

...להחדיר באנ"ש הרעיון אשר כולנו הננו חלקים מקומה שלימה אחת, וכאשר האחד רוצה לעשות "שבת פאר זיך" אין התוצאה מזה שמקבלים חלק יותר גדול בלוינתן ושור הבר וכבוד יותר גדול בעולם הזה הגשמי וביותר בעולם הזה החומרי, אלא אדרבה, ואי אפשר שחלק אחד מקומה שלימה יהי' כדבעי ובתוספת בה בשעה שהוא משתדל ארויסצוחאפען בא א צווייטען חלק או עכ"פ שלא להניחו למקומו השייך אליו ושיטה כזו מביאה לקלקולים הן מצד חשבון מוטעה הנ"ל והן מפני החפזון והסודיות הבלתי רצוים כלל וכלל, ועיין גם כן באגה"ק סי' ל"א.

גרימת נחת רוח לרבי

משיחת ש"פ שקלים תשמ"ז (תורת מנחם התוועדויות תשמ"ז חלק ב עמוד 4):

כל מי שרוצה לגרום לי נחת רוח - ישתדל לעשות כל מה שביכולתו לבטל ענינים של חילוקי דעות, ואדרבה - להוסיף באהבת ישראל ואחדות ישראל. ויהי רצון שמכאן ולהבא לא יצטרכו לדבר על ענינים כיו"ב, כי אם, בעניני טוב וקדושה, וכאמור, בדרכו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - בחסד וברחמים.

משיחת ש"פ בחוקותי, כ"ב אייר ה'תשמ"ו (תורת מנחם התוועדויות תשמ"ו חלק ג עמוד 3):

וכידוע פתגם אדמו"ר הזקן אודות גודל מעלתה של התוועדות - "פתקא אשר משמי שמיא נחיתא כו" - כמשל האב הרואה את "התנהגותם הטובה של בניו באהבה באחזה בשלום ובריעות, איש את רצון רעהו ימלא, וכל אחד דואג לטובת חברו כלטובת עצמו כו', אזי האב נתמלא עונג ונח"ר מהנהגת בניו, ומפליא לעשות לקיים משאלותיהם כו'" (שע"י "שבת אחים גם יחד" נמשכים כל עניני ברכה).

ממענה להרב משה יהודא קאטלארסקי על מכתבו אודות נסיעתו למילאנו לכינוס השלוחים האירופאי הראשון (י' אדר"ר תשמ"ט - ליקוט מענות קודש תשמ"ט מענה נג):

על כתבו אודות אסיפה שהייתה לו בנוגע שיתוף פעולה מתוך שלום ואחדות "ואבקש ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א שאצליח בזה בטוב הנראה והנגלה":

[שאצליח] רבות בכפליים.

מענה להנהלת ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש אלבאני נ"י. שכתבו ע"ד החלטה לעבוד יחד במסירות וכוחות משותפים (מנחם אב תשמ"ט - ליקוט מענות קודש מילואים (א) ע' 35):

זה גרם נחת רוח.

מעלת וחשיבות האחדות בין השלוחים והעסקנים

משיחת יו"ד שבט תשי"א (תורת מנחם התוועדות תשי"א חלק א' עמוד 210 ואילך):

"כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון וגו'": כשתהיה שמחה, שאז יהיה במילא שלום, שכל אלה שמקושרים אל הרבי יהיו באחדות - אזי (כהמשך הכתוב) גם "ההרים והגבעות", לא רק שלא יעכבו, אלא שיסייעו, "וכל עצי השדה", אילני סרק שאינם עושים פירות, יעשו פירות, כמאמר רז"ל "עתידיים אילני סרק שיעשו פירות"; אלא שכל זה הוא בתנאי שיהיה שלום, שכל השייכים אל הרבי יהיו באחדות. ואז יעזור השם יתברך להשלים את הכוונה שהרבי הטיל על כולנו ומסר לנו, שזהו תכלית הטוב האפשרי.

ממכתב להנהלת צא"ח ארץ הקודש (י"ז טבת תשי"ג - ספר "צעירי אגודת חב"ד" ע' 91):

הגיעתני ידיעה, אף כי בלתי ברורה, שיש מחלוקת או "שלילת קשר" בין צעירי אגודת חב"ד דתל אביב וירושלים. ובטח ידוע להם, שגם בלאו הכי יש פירוד הלבבות די והותר, ותקוותי אולי מגזמים בהפירוד שבתוככי צעירי אגודת חב"ד, אבל אם יש יסוד לדבר מוכרח שישתדלו בכל המרץ ליישר הקישור שביניהם, וכידוע שפוטר מים ראשית מדון, ולכן ההקדם בזה ישובח. ולבשורות טובות אחכה.

ממכתב להרב זושא וילימובסקי (י"ג שבט תשט"ז):

מאשר הנני קבלת מכתבו שהתחיל לכותבו בי"ב טבת, ומובן עד כמה מזיק פירוד הלבבות בתוככי אנ"ש בכלל, בתוככי התמימים בפרט, ובאגו"ח וצעירי אגו"ח ביחוד. ועד מתי יהי' זה למוקש ולמניעה בקבלת ברכת השי"ת והצלחתו שמשפיע מלמעלה בענינים הכללים של חב"ד ובמילא גם בענינים הפרטים של כל אלו המשתדלים והעובדים בזה. ועד כמה גדול החושך דעקבתא דמשיחא, שאין רואים כל זה ואין משימים לב לזה שמאבדים בכל יום ויום על ידי העדר הקירוב, ועל אחת כמה וכמה ע"י הפירוד.

ממכתב להנהלת צא"ח ארץ הקודש (י"ד טבת תשי"ז - ספר "צעירי אגודת חב"ד" ע' 103):

...מובן ופשוט שלהצלחת האסיפה - מוכרח שיתוף פעולה של כל חברי הנהלת צעירי אגודת חב"ד, ומה טוב שיזמינו חברים פעילים ואפילו שלא מההנהלה להשתתף בהאסיפה [האמורה], כי הרי מוכרח השינוי, וזה מכריח גם ניצול כוחותיו של כל אחד. והרי על כל אחד ואחד קאי דבר משנה ולא אתה בן חורין להבטל ממנה. ובפרט שידוע שחובת התמימים, אנ"ש, המקושרים, שייכים, או נמנים על עדת חב"ד - גדולה ביותר וביותר.

ממכתב להרב יצחק גנזבורג (כ"ה אדר תשי"ח - ספר "חייל בשירות הרבי" ע' 241):

ג) כמדומה שגם זה הדגשתי איזה פעמים, שמוכרח קירוב הלבבות ושיתוף פעולה בעניני הרשת, לא פחות ממה שמוכרח בכל עניני חב"ד ואנ"ש, ואפשר עוד יותר, שהרי כל גרעון וחסרון ואפילו העדר

השלימות האפשרית בפעולות הרשת, משפיע על החינוך ובמילא גם גורלם של כמה וכמה מבני ישראל המתחנכים על ידם.

ממכתב המזכירות להרב ישראל לייבוב, יו"ר צא"ח ארץ הקודש (כ"ז אדר תשכ"ד – ספר "צעירי אגודת חב"ד" ע' 92):
בדבר הדרישות של צעירי אגודת חב"ד דכאן וכו', הלא ידוע לו שלענ"ד פעולה משותפת בזה, שלכם ושל צעירי אגודת חב"ד דכאן, היא לתועלת רבה לשניכם, וכדאי להשתדל בזה גם אם לפעמים בהשקפה ראשונה נדמה אחרת.

ממכתב (אדר תשכ"ה – אגרות קודש חכ"ג אג' ח'תתקנ"ג*):

8) דבר פשוט שלו בא קירוב הלבבות ואיחוד אנשי חב"ד - הייתה ההצלחה פי כמה בהנ"ל, אבל אפילו בהמצב בזה עתה - גם כן כר נרחב לפעולות מוצלחות.

ממענה להנהלת ישיבת תורת מאנטרעאל (ליקוט מענות קודש תש"מ מענה ד):

והשם ירחם על כל אחבג"י שי' וליובאוויטש בתוכם - שעמלים ומשתדלים לייצור בעיות (וענינים גרועים בהרבה - מבעיות) מאין ליש - במקום לקבל ולקלוט ריבוי החסד והברכה הניתן מלמעלה, אלא שהכינו אמתלאות (וכהפי' "אמת-לא") והיצר מפתה אותם שיתקבלו ע"י אלקי אמת, ע"י בעהמ"ח קונטרס החלצו וכו'!

מענה לר' ישראל לייבוב יו"ר "צעירי אגודת חב"ד" באה"ק (תשרי תשמ"ב - ליקוט מענות קודש תשמ"ב מענה ו):

לכל לראש אנהאלטן כל הפעילים בופרצת בכל התוקף -

כי הולכת ומתפשטת אצלם הנטי' "לברוח" מעסקנות חב"ד, מפני כו'.

ולמנוע חורבן - מחוייבני לפרש: כי "היושבים על הכסא" רודפים פנים חדשות באם הם .. מצליחים.

מענה לר' ישראל לייבוב יו"ר "צעירי אגודת חב"ד" באה"ק (תשרי תשמ"ב - ליקוט מענות קודש תשמ"ב מענה ז):

[אילו היו כל עסקני חב"ד שיחיו מאוחדים] ה' משיח בא מכבד ולכן היצה"ר משתולל באופן ובפיתויים היפך השכל לגמרי ולע"ע הצליח ר"ל במלחמת אחים וכו' וה' ירחם.

ממענה להשליח ר' ישראל צבי גליצנשטיין על מכתבו בקשר למחלוקת שהתעוררה בעירו אילת (אדר תשמ"ו - ליקוט מענות קודש תשמ"ו מענה עב):

3. בטח יודע שע"ד הנ"ל אירע בתוככי אנ"ש שיחיו מזמן אדמו"ר הזקן ועד עתה וסוף סוף מסתיים ברובא דרובא בשלום אמיתי.

אזכיר עה"צ.

ממכתב (ט' אדר תשי"ב – אגרות קודש חלק ה אגרת א'תנה):

מצטער הנני על העדר הידיעות מפעולות צעירי אגו"ח בקשר עם יום ההילולא יו"ד שבט העבר, ובקשר עם ימי הפורים האלה, וכנראה שגרם לזה פירוד הלבבות... ועד מתי יהי' זה מרקד בינינו! ובפרט אחרי שרבוה"ק צועקים על ענין זה בפרט זה כמה וכמה דורות, והאומנם א"א שיהי' מוח שליט על הלב עכ"פ בנוגע להבפו"מ? מובן מעצמו אשר דבריי אלה מכוונים לא אל פרט אלא לכללות הצעירים ובטח זה שענין זה הולמו יקבל ע"ע לתקן את זה בהקדם היותר אפשרי, ובפרט בימי הפורים שזהו ענין אתהפכא, ונהפוך הוא, וכמבואר גם כן בדא"ח בתו"א ובכמה מקומות שזהו ענין אתהפכא חשוכא לנהורא, הרי ישתמשו בהתלהבות שהיתה מקודם בענין הפירוד שתהי' קאי מרתחא להם בעניני התיקון ובענינים של פועל... יתבוננו עד כמה גדולה הרחמנות עלי ועליהם, אויף וואס מען ניט מיך אויס, ועל מה הם "צריכים" לתת הכחות גשמיים ורוחניים.

ממכתב (י"ט כסלו תשי"א – אגרות קודש חלק ד אגרת תתלד):

במענה על מכתבו בענין הסכסוך שהי' לו בדבר . . . הנה מאז כתבו אלי בפעם הראשונה על דבר זה, עמדתי בקישור מכתבים עם באי כח אנ"ש באה"ק ת"ו בדבר זה, ובמכתב האחרון שקבלתי משם מודיעים הם אשר באו ל . . . גם ב"כ אנ"ש מ . . . ובמסיבה שבה השתתף גם כת"ר התפשרו ביניהם בהסכם כולם יחד. ומאד שמחתי בקבלי ידיעה זו, ובטחוני אשר אמת נכון הדבר כי שלום על ישראל בכלל ועל אנ"ש בפרט ובאה"ק ת"ו בפרטי פרטיות, אשר ידוע כמה יראו ופחדו מענין של מחלוקת באה"ק ת"ו, ובטח גם כת"ר ישמחני במכתב אשר שקטה הארץ ושלום על ישראל.

ואסיים במה שדובר בהתועדות י"ט כסלו זה, לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, ולכאורה סתירה הוא מני' ובי', דברכת הקב"ה היא כמאמר הנביא והריקותי לכם ברכה עד בלי די, וכלי מחזיק עומד בסתירה עם זה, דאי הא לא הא ואי הא לא הא.

והתירוץ לזה בקיצור הוא, שהם הם מגדולתו של הקב"ה וגבורתו של הקב"ה שמחבר שני הפכים יחד, ברכה עד בלי די עם כלי המתאים, אלא שאי אפשר להיות כלי כזו אלא השלום שענינו הוא לחבר שני הפכים: אש המצמצם ומכווץ ומים המתפשטים ומתרחבים, ואין מכבין זה את זה, וכמאמר רז"ל במדרש על הפסוק המשל ופחד עמו עושה שלום במרומו.

וגם בזה כן הוא על דרך מאמר רז"ל בחגיגה שלגדודיו אין מספר וכל גדוד הוא גבולי אלף אלפין ישמשוני וגו' אף שכידוע בספרי החוקרים והובא בספר החקירה להצמח צדק, על פי שכל אי אפשר להיות בלי גבול מענינים גבוליים.

וזהו שלא מצא הקב"ה כלי מחזיק לברכתו, כי ברכתו היא עד בלי די, אלא השלום שהוא מחבר שני הפכים כלי וברכה עד בלי די. ועל פי זה מיושב גם כן דיוק המשנה שנקט בלשון שלילה, דלכאורה הי' לו לומר בלשון חיובי, דהכלי מחזיק ברכה הוא רק השלום ולא לשלול מתחילה שלא מצא אלא כו'. ואכמ"ל.

איינער פון די הויפט ענינים צו אויפגעמען ברכות, איז דער ענין האחדות, וכמ"ש בתניא פרק ל"ב, ומבואר בכמה מקומות בדא"ח, וגם בספרי מוסר, און עס איז פארשטענדלעך אין שכל אנושי. נאך א ענין אין דעם איז, אז מען דארף זיך אנהאלטען אין דעם צנור, וואס דער נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, האט אנגעוויזען, ווארום אז מען פרואווט מיט אייגענע צנורות, איז אמאל טרעפט מען צו, און אמאל ח"ו ניט. נאך א דריטער ענין אין דעם איז, אז בכדי דורך די צנורות זאל גיין די השפעה במילואה, דארפמען זיך אנהאלטען אין די הוראות ודרכים פון דעם וואס האט אנגעוויזען אויף די צנורות, און ווער עס איז דער ממוצע המחבר מקור כל ההשפעות צו די מקבלים.

המורם מכל הנ"ל, אז דער ענין פון היפך האחדות ופירוד הלבבות... איז דאס ניט נאר היפך הרצון פון נשיאנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, וואס דורך עם ווערען נמשך אלע השפעות, נאר יעדערער וועלכער האט א חלק אין דעם, ח"ו, איז ער בגדר החובל בעצמו והחובל באחרים, און עס איז ידוע דער פתגם כ"ק אדמו"ר הצמח צדק: אל"ף בי"ת גימ"ל דלי"ת. אל"ף - אחדות (אדער אהבה) בי"ת - ברכה. גימ"ל - גאווה, דלי"ת - דלות.

מכתב להרב יחיאל מיכל זלמנוב (בני ברק), מפעילי צא"ח בארץ הקודש (ה' חשון תשס"ז - אגרות קודש ח"י"ב אג' ג'תתנט):

במענה על מכתבו [...], אף שחדוה תקיעא בליבאי מסטרא דא בסיבת הפעולות שכותב אודותם, אבל (ואפילו במכתבו עצמו כותב, ש)אינם בערך כלל וכלל להיכולת והאפשריות שישנם עתה בעולם וביחוד בארץ הקודש ת"ו.

ואילו זכינו היינו למדים זה מסטרא דקדושה, ובמצב הנוכחי יש להווכח בה מהנעשה בלעומת זה, היינו באישים ובמפלגות השמאליות, אשר ההצלחה שלהם היא מפני שאוחזים בדרכים ופועלים בכחות שתורת החסידות דורשת אותם בעבודה דקדושה, והוא - החיות, ההתלהבות, פעולות מבלי להתחשב עם הטעם ודעת דעצמו, משמעת לפקודות של הנמצא למעלה הימנו (ורק לאחר כך להתבונן לטעמיו), התאחדות באגודה אחת להגשמת הפעולות הנדרשות, ויותר על רווחי ועניני הפרט ואפילו הרוחנים לפי דעתם בשביל תועלת הכלל כו' וכו'.

ואם בענינים שלהם הגיעו לידי כך, אף ששואל הוא אצלם וסוף-סוף, יחזרו למקורם מקור החיים והחיות, על אחת כמה וכמה בעניננו, וביחוד במחנה החסידים, אשר הנשיאים "מה עד כאן עומד ומשמש אף עתה עומד ומשמש" במרום וממשיכים תוספת ברכה והצלחה למטה בכל המוסדות והפעולות והמתעסקים בזה. אלא שלדאבוננו ולצערנו, אין מנצלים הברכה וההצלחה כי אם לעתים ולפרקים ובמדה קטנה באין ערוך, ולא מפני סיבות חשובות על כל פנים בעיני שכל האנושי, אלא - או מפני ששקועים בענינים דבערך דנזיד עדשים ושוכחים על הבכורה, או מפני ענינים של פירוד לבבות, ועל פי הסיסמא גם לי גם לך לא יהי'. ובינתים יום נכנס יום יוצא כו' וכו'.

וההוכחה על אמיתת כל הנ"ל הוא - שבכל מקום שעשו על כל פנים באצבע קטנה (על פי לשון המדרש קהלת רבה בתחלתו) נראית הצלחה מופלגה שלא שיערוה מראש, עד שנתקיים, במקרים רבים גם מה שכתוב ברצות ד' דרכי איש גם אויביו ישלים עמו...

ממכתב להרב אברהם פאריז (כ"ד שבט תשט"ז – "אחד היה אברהם" עמוד 244):

...מ"ש אודות הענינים בכפר, ברשת, ובצעירי אגו"ח, הנה מובן שפירוד הלבבות הולך ומבהיל ביותר. כי כנראה שלא נתמעט, אלא עוד כו' - ואף שרואים בעיני בשר שנמשכת הצלחה בלתי משוערת, ובכל זה אין זה פועל הזזה עכ"פ למעט פירוד הלבבות, ועכ"פ כפירוד התלוי בעניני שטות, היינו הפכו של שכל האנושי ולא רק שכל דקדושה.

ותיכף כשאחד אומר הן, כמה טוענים ודוקא בקול גדול, לא. ולא עוד אלא שמלבישים באיצטלא דיראת שמים ושפיץ חב"ד. ואובד עצות הנני מה אפשר לעשות בזה עוד, להטבת המצב, כיון שכנראה לא חלי ולא מרגיש - הן אלו שבעובי הקורה והן אלו העומדים מן הצד.

ויהי רצון שיערה השי"ת על כאו"א מאתנו בתוך כלל ישראל רוח טהרה ממרום, מבלי התחשב כלל עם הכלים למטה. ויהי רצון שיהי' זה בקרוב ממש ובחסד וברחמים.

ממכתב (ד' אייר תשט"ז – אגרות קודש חי"ג אג' ד'רצא, והשלמה):

ומה שכתב אודות פירוד הלבבות, הנה כמה פעמים כתבתי, שיעיינו בדרושי רבנו הזקן והנשיאים שלאחריו, ובמילא ידעו מאין בא פירוד הלבבות, וכן יראו עד כמה נוגעים הדברים, ואם נוגע זה בשעת שלום בתכלית, על אחת כמה וכמה וכו' וכשישנם שני צדדים הרי בעולם הזה כמעט אי אפשר שיהי' אחד צודק מאה אחוז והשני אשם מאה אחוז, אלא כל אחד ואחד אשם על כל פנים במקצת, ובפרט על פי המבואר בחסידות פירוש הכתוב דכמים הפנים לפנים וכו', וברור הדבר אשר עד עתה השחיתו כמה טוב על ידי העדר דקירוב הלבבות בשביל ענינים דכבוד המדומה וכו' ואל יטעו את עצמם שזהו מפני יראת שמים או מפני שפיץ חב"ד כו' כיון שרבנו הזקן וכל אחד מהנשיאים בדורו כתבו להיפך, וכמבואר בדרוש החלצו מרבנו הזקן כו' עד למאמר נשיאנו כ"ק מו"ח אדמו"ר מייסד הכפר (הנדפס בהשלמה לקונטרס החלצו, יעויין שם), ודא עקא אשר למרות שמתעוררים, הנה ישנם אחדים אשר לפעמים אפילו לאחרי ההתעוררות מחליפים הקוים, ומה שצריכים לעשות תשובה על ענינים שלו, ולדון את חבירו לכף זכות עד כדי כך, שיקוים והוי שפל רוח בפני כל האדם, וכלשון רבנו הזקן והוי באמת לאמיתו (וכמבואר במקום אחר שהביא בזה רבנו הגירסא האדם בתוספת ה"א), והם עושים ההיפך, שמצוים על אחרים בהתלהבות שיעשו תשובה, ובהתלהבות לא פחותה מזה מלמדים זכות על עצמם ובהידור על דרך הכתוב על כל פשעים תכסה אהבה, ותובעים בהסביבה שיהיו שפל רוח נגדם, וכבר ידוע דבר משנה שבענינים שבין אדם לחבירו, העלפט ניט דאס וואס מען עסט פסח דוקא קיילעכדיקע מצה שמורה, און וואס מען איז אוף שבועות א גאנצע נאכט וכו', עד שירצה את חבירו, אשר אז מועילים ענינים אלו.

ומסיימים בדבר טוב, אשר על פי הכתוב, והביאו רבנו הזקן פסק דין הלכה למעשה בהלכות תלמוד תורה, שבל ידח ממנו נדח, ודאי הדבר, ויהי רצון שיהי' זה בקרוב ובחסד וברחמים, אשר בקרוב ממש יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו, וכמובא בדרושי חתונה מאמר הצמח צדק בזה, אשר כמו רשע כפשוטו צריך לעזוב דרכו, הרי כן ממש, איש און מחשבותיו, און מלשון און וכו', [יעויין שם בהענין, דכאשר מתפשטים בכל בית המדרש, הנה בכל מדרך רגל דוחקים עליו], ובמילא יתאחדו כולם כאיש אחד, ועל ידי זה - עם נשיאינו הק' - העומדים - באופן דממוצע המחבר - בינינו ובין ה' אלקינו,

והשלום ואחדות זו יגיגנו על כל אחד ואחד ובני ביתו בתוך כלל ישראל כחומה בצורה, וכמו שכתוב ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך, ובאור פני מלך חיים.

ממכתב להנהלת כפר חב"ד (י"א אייר תשט"ז – אגרות קודש חלק יג אגרת ד'שיח):

פשוט ומובן והוא העיקר מכל ובכל הנקודות האמורות, שצריך קירוב הלבבות שביניהם להיות גדול והולך, וכיון שרז"ל אמרו בזה, הלשון דמעביר על מדותיו, הרי זה הוראה ברורה, שאפילו אם נדמה לאחד שצודק הוא בטענות שלו, ואפילו אם אין זה דמיון אלא האמת, בכל זה עליו להעביר על מדותיו, וגדול השלום שימשיך ומחזיק ברכותיו של הקב"ה שהם עד בלי די להמשיכם למטה מעשרה טפחים ולהחזיקה גם בכלים גשמיים היינו בהנוגע לענינים גשמיים בבני חיי ומזוני רוויחא, אשר פשיטא שלזה דרושה ובמילא ניתנת גם הרחבת הדעת ומנוחת הנפש, ובידי תושבי הכפר כל זה ובבחירתם חפשי, ובודאי יקויימו ציווי תורתנו תורת חיים והוראת נשיאנו הק', וכפתגם כ"ק אדמו"ר הצמח צדק ששמענוהו מפי כ"ק מו"ח אדמו"ר, "אחדות פון חסידים וועט זיי פירן ביז משיח'ן", ומתאים לדברי בהמברק, תקותי ובטחוני חזקים שבקרוב ממש אוכל להשתתף בשמחתם אמיתית ופנימית - אף אם מרחוק במקום - אבל בקירוב אמיתי ברוח, ומתוך מנוחת הנפש והרחבה שלהם ושל כל בני ביתם, ד' עליהם יחיו בכפר חב"ד, מקום אשר התגלה ותתגלה מדת הרחמים שהיא גדולה ממדת החסד שלפני נחלה בלי מצרים מבריח מן הקצה אל הקצה.

נדפס

לחיזוק ההתקשרות

לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

ולזכות

שלוחי כ"ק אדמו"ר

שיזכו למלאות שליחותם

ולגרום נחת רוב רב למשלח

מתוך שלום ואחדות אמיתית

"ברכנו אבינו כולנו כאחד"